

- 2) Formue- og Indkomstskat til Staten 0,8 p. m. Dette er misvisende; thi ganske vist be- regnes Skatten med denne p. m., men den kommer kun til at hvile paa de paagældende Gjere med en langt mindre Sum. Som i Landstingets Be- tænkning anført, kan det reg- nes, at 60 pCt. af Skatten udredes af Prioritetshaverne, altsaa bliver der her at op- føre 0,32 p. m.
- 3) og 4) ere opførte med tilsam- men 5,8 p. m.

Hertil skal det først bemærkes, at den under 4 opførte Sum, 453,240 Kr., som af Amterne lignes direkte paa Sognekommunerne, ikke kan medtages, da den ellers vilde blive reg- net dobbelt. Thi enten tage Sognekommunerne Pengene gennem deres Hartkornsskat —, saa er den indbefattet under 3); eller de udskrive dem paa Formue og Lejlighed —, saa vedkomme de ikke denne Undersøgelse. Men dernæst er 3 + 2,3 p. m., i alt 5,3 p. m., alt for højt regnet. Der ud- skreves i 1898 i Hartkornsskat til Amterne 5,22 Mill. Kr., til Sognene 7,14 Mill. Kr., i alt 12,36 Mill. Kr. — Da Staten efter Landstingets Forslag til- skyder mindst 1½ Mill. Kr. aarlig til Kommunerne, hvoraf Landdistrikterne saa ca. 1 Mill. Kr., og da der af hele Skat- ten til Landkommunerne falder ca. 70 pCt. paa Hartkornet, maa der altsaa fradrages ca. 700,000 Kr. Tilbage bliver saaledes 11,66 Mill. Kr. og dette Beløb skal fremtidig for- deles som Skat paa samtlige faste Ejendomme (ikke Land- bruget alene). Anføres disse — som af Kommissionen —

til ca. 3,300 Mill. Kr., bliver der at udskrive paa Ejendoms- skyld til Amt og Sogn ikke 5,8 p. m., men 3,5 p. m.

i alt... 5,02 p. m. eller omtrent 5 p. m. i Stedet for de i Betænkningen anførte 7,3 p. m.

(Denne Berigtigelse vilde allerede med- føre, at Tallet 975,000 Kr. øverst Side 6 maa nedsættes til 705,000 Kr. og midt paa Side 6 422,500 Kr. til 305,500 Kr.).

I sin Kritik af Indkomstskatbe- skatningen udtaler Folketings- Udvalgets Flertal, at de i Landstingsforslaget fore- slaede Skatter dele sig i 2 Dele, en Skat af Indtægter, hidrørende fra Formue, og en Skat af alle andre Indtægter. Dersom dette skal være en Anke, gælder den om ethvert Forslag, der beskatter Indtægt af Formue anderledes end anden Indtægt, og selvfølgelig ogsaa om Folketingets. Naar det tilføjes, at Landstinget ikke en Gang ved Beskatningen af Indtægter, hidrørende fra Formue, har været i Stand til at opretholde Systemet, idet man ved alle Ind- tægter af fast Ejendom har set sig nød- saget til at hjælpe sig med en ganske vil- kaarlig Fiktion, eller, som det senere siges, opgivet at beskatte Ejendommenes virkelige Indtægt, saa er dette jo ganske urigtigt. Man kunde selvfølgelig meget godt have behandlet Indtægt af fast Ejendom som al anden Indtægt, der ikke umiddelbart er Kapitalrente. Men man har foretrukket det i og for sig praktiske Synspunkt, at be- trakte den i en Ejendom anbragte Kapital paa samme Maade som enhver anden Kapital og ved Siden deraf paa Grund af Vanskeligheden ved at bedømme Indtæg- ten af en saaledes anbragt Kapital — hvilken Vanskelighed altid og under et hvilket som helst System er til Stede — og paa Grund af det stærkt vekslende Udbytte deraf at foreslaa at an- sætte dette til et fast Beløb af 4 pCt af den anbragte Kapital, hvad der efter Erfaringens